

Lieutenanter og 12 Underofficerer. Udvalget har ikke i de modtagne Oplysninger havt tilstrækkeligt Materiale til at undersøge, om der i de 614 Tilfælde, hvor Civile ere blevne ansatte i de nævnte Bestillinger, har manglet vel egnede militære Ansøgere.

Udvalget erkjender, at der gennem den nu foretaende Hærrrevision maa træffes betryggende Bestemmelser saavel for,

at Fodfolket ligesom overhovedet alle Hærens Baaben ved Krigsberedskab kan faae det nødvendige Antal Befalingsmand til Førere, som for,

at der alt paa Fredsfod er saa mange af disse tilstede som tjenestegjørende ved Afdelingerne, at Lærertjenesten ved disse kan blive forsvarlig bestridt, og at der i dem kan have en Stamme af særligt uddannede Førere, hvorom de hjemsendte, værnepligtige Befalingsmænd ved Indkaldelsen kunne slutte sig.

Det forelagte Lovforslag tilfigter at naae Betryggelsen i første Henseende ved en Forandring i Bestemmelsen for de værnepligtige Sekondlieutenants Uddannelse, og i sidstnævnte Henseende ved en Forøgelse i de faste Officerers og Underofficerers Antal.

For det første Punkts Bedkommende foreslaas der saaledes at ophæve den nugældende Bestemmelse om, at de Værnepligtige, for at opnaa Uddannelse til Sekondlieutenanter, frivillig skulde blive 1 Aar mere til Tjeneste end de Menige, som forblive længst inde ved Afdelingerne. Den saaledes affortede Uddannelsestid foreslaas der dernæst givet en Anvendelse, som særlig er afpasset efter den Tjeneste, hvortil de Paagjældende senere skulle bruges. Sekondlieutenants-eleverne tænkes derfor ikke samlede som nu til en for alle Baabenarters Sekondlieutenants-elever fælles Undervisning ved Officerstolens yngste Klasse, men derimod ubelukkende uddannede ved selve det Baaben, blandt hvis Mandskab de, ligesom hidtil Underforporalerne, ere blevne udtagne, forsaavidt dertil vel egnede Frivillige ikke have meldt sig i tilstrækkeligt Antal. Dette Forslag opretholder altsaa Bestemmelsen i Hærens § 101 om, at en fyldestgjørende Baabensøvelse som Menig skal være gaaet forud for Uddannelsen til Befalingsmand, og det er i alt væsentligt i Overensstemmelse med, hvad Rigsdagen i de senere Aar har erklæret sig villig til at gaa ind paa som den eneste praktiske Veie til at fikke Hæren, at det nødvendige Antal Værnepligtige virkelig faar den for Sekondlieutenanter nødvendige Uddannelse.

Den i Lovudkastet foreslaaede Forøgelse i de faste Befalingsmænds Antal er efter Anmærkningerne og de foreliggende Oplysninger begrundet i følgende Betragtning.

De forløbne 13 Aars Erfaring har, som ovenfor oplyst, godtgjort, at kun 87 Sekondlieute-

nanter og kun 224 Korporaler have meldt sig til frivillig etaarig Tjeneste ved Fodfolket. Af disse have imidlertid, som ligeledes ovenfor oplyst, henholdsvis 27 og 40 ikke været tilstede ved Afdelingerne, men paa Officersskolen; og da Lovudkastet paa Grund af sit Forslag om, at Sekondlieutenants- og Premierlieutenants-Elever fremtidig kunne udgaa af de Meniges Klasse, tillige maa anse det som givet, at heller ikke i Fremtiden disse 27 Sekondlieutenanter og 40 Korporaler ville være tilstede som saadanne, antager det, at det kun vilde blive en Bestemmelse paa Papiret, der ikke vilde kunne fyldestgøres i Praxis, om en ny Hærløve vilde fastsætte de lønede Sekondlieutenants- og Korporalsnumere til et større Antal end til omtrent $87 \div 27 = 60$ for de første Bedkommende og til omtrent $224 \div 40 = 184$ for de sidste Bedkommende. Naar Lovudkastet ikke netop gaar ud fra disse Tal, men foreslaar 63 Sekondlieutenanter og 168 Korporaler, da synes dette begrundet i et naturligt Hensyn til, at Antallet af disse Befalingsmænd bliver defektilt med Antallet af de Afdelinger, ved hvilke de Paagjældende skulle forrette Tjeneste. Lovudkastet gaar altsaa ud fra, at der fremtidig vil blive bevilget Lønninger til 42 Sekondlieutenanter og 210 Korporaler mindre end efter den nugældende Hærløve, og det er til Erstatning herfor, at det samtidigt foreslaar 56 faste Officerer og 309 faste Underofficerer mere end nu. Forøgelsen af faste Befalingsmænd er altsaa foreslaaet større end Formindskelsen af de lønede, værnepligtige Befalingsmænd; dette er imidlertid i Lovforslaget begrundet dels ved Ønsket om overhovedet at forstærke Fodfolksafdelingernes Rammer noget, dels ved den Betragtning, at den nuværende Ordning med Halvbrigader, der saavel i Fred som i Krig ere uden Chef, medfører en væsentlig Ulempe saavel for Føringen paa Feltfod som for Administrationen og Sammenholdet paa Fredsfod i de enkelte til Halvbrigaden hørende Afdelinger. Det er af Hensynet hertil, at Lovudkastet foreslaar Halvbrigaderne omdannede til Regimenter. I Bilag, 1ste Række, Nr. 1, vil der være givet en Overblik over Fordeelingen af Befalingsmændene i de forskellige Klasser efter Hærløven og efter Lovudkastet; uagtet den foreslaaede Regimentsformation med Nødvendighed har maattet medføre en Forøgelse af Obersternes Antal med 7, vilde Forøgelsesforholdene for Fodfolkets Officerer — ligesom for alle de andre Baabens Officerer, — dog blive endnu ugunstigere efter Lovforslaget, end efter den gjældende Hærløve, idet Hovedforøgelsen overalt er lagt paa Premierlieutenantsklassen.

Uddannelsen af Mandskab til Fodfolket sker efter Hærløven ved en første, samlet Uddannelse paa 6 Maaned, fra Slutningen af